

§ 10. Personer, der besidder Rettigheder over fast Ejendom, og som *taber deres danske Indfødsret*, samt Institutioner, der besidder Rettigheder over fast Ejendom, og i hvis Ledelse, Vedtægter eller Kapitalforhold der sker Ændringer, som medfører, at de ikke mere falder ind under de i § 1, Punkt e, g, h og i, nævnte Tilfælde, skal inden tre Maaneder *ansøge Nævnet om Tilladelse* til fortsat at besidde de paagældende Rettigheder.

Institutioner, der med Nævnets Tilladelse besidder Rettigheder over fast Ejendom, skal, saafremt den udenlandske Indflydelse i de paagældende Institutioner forøges, paa ny og inden tre Maaneder ansøge Nævnet om Tilladelse til at besidde de paagældende Rettigheder.

Saafremt Tilladelse nægtes i de i Stk. 1 og 2 nævnte Tilfælde, finder Bestemmelserne i § 5, Stk. 4, tilsvarende Anvendelse.

§ 11. Offentlige Myndigheder, der kommer til Kundskab om *ikke tinglyste Rettigheder*, der erhverves eller besiddes i Strid med denne Lov, skal omgaaende underrette Nævnet herom.

§ 12. *Overtrædelse* af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den øvrige Lovgivning, med Bøder, Hæfte eller Fængsel i indtil to Aar. Bøderne tilfalder Statskassen.

Sagerne behandles som Politisager.

§ 13. Loven gør ingen Indskrænkninger i de ved bestaaende *Traktater* hjemlede Rettigheder.

Rettigheder, der konfiskeres efter Lov Nr. 132 af 30. Marts 1946 om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom, omfattes ikke af denne Lov.

§ 14. Denne Lov træder i Kraft straks.

Til Lovforslaget var knyttet udførlige Bemærkninger, hvoraf gengives:

Danmarks Riges Grundlov af 5. Juni 1915 optog i § 50, Stk. 2, en ny Bestemmelse: Om Udlændinges Adgang til at blive Ejere af fast Ejendom her i Landet fastsættes Regler ved Lov.

Desuagtet har der indtil nu, skønt Spørgsmaalet flere Gange har været berørt i Rigsdagen, ikke været forelagt Rigsdagen et Forslag, der sigtede mod en Opfyldelse af denne Løfteparagraf.